

Klaus Hækkerup (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde i sin begrundelse for forespørgslen, at hun ønskede en diskussion af relationerne mellem samfund og borger set i lyset af bl.a. de nye teknologiske muligheder, men det er jo ikke den forespørgsel, hun har stillet til debat i dag.

Når der i forespørgslen står »det idégrundlag, som kommer til udtryk i bl.a. indenrigsministerens forslag om angiveri som borgerpligt«, så har indenrigsministeren jo udtrykkelig redegjort for, at der ikke er tale om angiveri, men at der i § 10, stk. 3, i det forslag til CPR-lov, der drøftes, tales om et indenretligt forhold. Det er jo ikke angiveri, tværtimod. Det er jo, at folk ikke af egen drift skal komme og sige, hvad de har set, men at de skal svare ærligt og objektivt, når de bliver spurgt.

Og når der i forespørgslen tales om ministres tanker om registrering på mistanke, så er det også her for mig vanskeligt at se grundlaget for forespørgslen. Det har også skatteministeren redegjort for. Og jeg er ikke bekendt med, at der er nogen ministre, der har sådanne tanker.

Endelig så tales der i forespørgslen om tanker om pædagogers overvågning af forældre. Og hvad er det egentlig for tanker, forespørgeren ser her? Det, vi ved, når vi taler om pædagoger, er, at der i dag eksisterer en pligt for pædagoger til at gøre de sociale myndigheder opmærksom på det, hvis de observerer noget, der peger på forældres vanrøgt af børnene.

I lov om social service er det fastsat, at socialministeren kan fastsætte regler, hvorefter personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte. Og socialministeren har med udgangspunkt heri fastsat, at den pligt foreligger, når barnet eller den unge har vanskeligheder i forhold til sine daglige omgivelser, til skolen eller samfundet, eller når barnet eller den unge i øvrigt lever under utilfredsstillende forhold. Det er dér, hvor der tales om angiveri i lovgivningen. Det er også en lov, der er gennemført med tilslutning fra Venstre.

Men jeg vil godt spørge: Hvad er det egentlig, Venstre kritiserer ved det? Det er jo en god ordning. Efter vores opfattelse skal børnene selvfølgelig beskyttes mod misbrug, mod vanrøgt, og selvfølgelig skal en pædagog, der i en daginstitution bliver opmærksom på, at det fin-

der sted, anmelder det til de sociale myndigheder, det er da kun naturligt. Jeg forstår, at Venstre altså ikke vil det, at Venstre ikke ønsker at beskytte børnene i de situationer. Det føler jeg meget beklageligt. Men det, som man kalder pædagogers overvågning af forældre, hører vist til i Venstres fantasiverden.

Og så vil jeg godt, som statsministeren også gjorde, understrege, at vi ikke i Socialdemokratiet er tilhængere af et overvågningssamfund. Vi er interesserede i at finde den rette balance mellem på den ene side samfundets ansvar for den enkelte og på den anden side den enkeltes ansvar for sig selv og for sine, kort sagt at sikre den enkelte borger rimelige og trygge livsvilkår, og hertil hører selvfølgelig også, at privatlivets fred sikres.

Det er jo netop for at finde den rette balance, at vi i Folketingets Kommunaludvalg har foreslået at afholde en høring om bestemmelsen i § 10, stk. 3, i CPR-loven, hvor man under den høring får vurderet forskellige synspunkter om, hvordan vi sikrer respekten for den enkeltes ret til at leve uden utidig snagen i privatlivets fred fra myndighedernes side og på den anden side, at pågældende ikke snyder og bedrager myndighederne, når det drejer sig om betaling af skat og oppebærelse af sociale ydelser.

Jeg er glad for, at Folketingets Kommunaludvalg har tiltrådt forslaget, og høringen vil blive afholdt den 1. marts 2000.

Jeg vil godt sige, at det er også glædeligt, at Venstres repræsentanter i Kommunaludvalget har forholdt sig konstruktivt til spørgsmålet og deltaget aktivt i processen med at finde en afklaring af, hvor den nærmere afgrænsning skal ligge i stedet for, som denne her forespørgsel lægger op til, at gøre det her til en eller anden form for demagogisk kastebold. Det er emnet ærligt talt alt for alvorligt til og udviklingen alt for betydningsfuld til.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Ja, der skal da ikke herske nogen tvivl om, at det da også er min holdning, at hvis et barn lider overlast i virkelig alvorlig grad, så har alle jo, og ikke kun det pædagogiske personale i daginstitutioner, en pligt til at anmelder det, men det er jo noget helt andet, hvis pædagogerne skal begynde at udspionere, om forældre nu bor sammen, om de nu har samme adresse og også angive det. Det mener Socialdemokratiet måske også er velfærdstruende for barnet, for